

Dekomunizacja w Iławie. Zmieni się nazwa tej ulicy

data aktualizacji: 2017.09.19

2 września minął termin na wprowadzenie przez lokalne samorządy zmian nazw ulic, miejsc i obiektów propagujących komunizm. Na mapie naszego województwa nie brakuje jednak miast i miejscowości, gdzie samorządy nie wprowadziły takich zmian na czas. W Iławie Rada Miejska nie zmieniła nazwy ulicy Mariana Gotowca, choć Instytut Pamięci Narodowej wydał opinię, z której jednoznacznie wynika, że "nazwa powyższa powinna zostać zmieniona jako wypełniająca normę art. 1 Ustawy o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego".

Wielu mieszkańców może nie wiedzieć, gdzie w naszym mieście znajduje się ulica, której nazwie patronuje Marian Gotowiec. Z pewnością nie jest to jedna z głównych miejskich arterii, lecz krótka, osiedlowa uliczka krzyżująca się z ul. Dąbrowskiego na wysokości mieszczącej się po drugiej stronie kwaciarni. Jej nazwę lokalny samorząd powinien był zmienić do 2 września. Usuwanie z przestrzeni publicznej nawiązujących do komunizmu relikwów przeszłości nakazuje przyjęta w ubiegłym roku Ustawa o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego, a rekomendację dotyczącą potrzeby zmiany tej konkretnej nazwy wydał Instytut Pamięci Narodowej, który uznał, iż wypełnia ona normę przywołanej powyżej ustawy. Tak się nie stało przez niedopatrzenie.

W podobnej sytuacji jak Iława jest kilka innych warmińsko-mazurskich samorządów. Zmian nie wprowadzono na czas także w Braniewie, gminie Dywity, Pieniężnie, czy Szczytnie. Teraz zostaną

one wprowadzone decyzją administracyjną. Zmiany w ciągu trzech miesięcy dokona wojewoda po konsultacji z Instytutem Pamięci Narodowej. Na razie nie wiadomo, jaka nowa nazwa zostanie nadana ławskiej ulicy Mariana Gotowca.

Marian Gotowiec (za IPN)

Marian Gotowiec (1913-1973) – działacz komunistyczny, w okresie stalinizmu wiceminister PGR, zastępca członka KC PZPR, członek władz wojewódzkich struktur partii komunistycznej i organizacji jej podporządkowanych w Olsztynie.

Urodził się 3 września 1913 r. we wsi Krusze k. Radzimina. Po ukończeniu szkoły rolniczej w Sobieszynie podjął studia w Państwowej Wyższej Szkole Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie. Działał w Centralnym Związku Młodzieży Wiejskiej „Siew”. Po ukończeniu studiów podjął pracę w Okręgowym Towarzystwie Organizacji i Kółek Rolniczych w Radziminie, a następnie kierował OTOiKR w Przasnyszu.

Zmobilizowany do wojska we wrześniu 1939 r. brał udział w obronie Modlina. Był członkiem konspiracyjnej Chłopskiej Organizacji Wolności „Raclawice” w pow. Radzyńskim. Po zjednoczeniu z SL „Roch” był do 1944 r. komendantem Batalionów Chłopskich w powiecie radzyńskim.

W 1944 r., po zajęciu Radzimina przez Armię Czerwoną, został zastępca wójta w Klembowie. Powołany do wojska podległego komunistom został pracownikiem Głównego Zarządu Polityczno-Wychowawczego (GZPW) „ludowego” WP, odpowiedzialnego za komunistyczną indoktrynację polityczną żołnierzy. W 1945 r. był na froncie w roli instruktora szkoleniowego GZPW. W lutym 1946 r. wstąpił do komunistycznej PPR. Służbę zakończył w stopniu majora.

Po demobilizacji podjął pracę jako kierownik Wydziału Oświaty Rolniczej i Biura Personalnego w Zarządzie Głównym Związku Samopomocy Chłopskiej. W latach 1947-1948 był kierownikiem Wydziału Szkolenia Nauczycieli Szkół Rolniczych Ministerstwie Rolnictwa. W 1948 roku został członkiem PZPR. W latach 1948-1949 był słuchaczem Szkoły Partyjnej przy KC PZPR. Jako zweryfikowany ideologicznie działacz stalinowski w 1949 r. został mianowany kierownikiem katedry ekonomii politycznej, a następnie rektorem Wyższej Szkoły Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie. Po roku ze względu na przeniesienie szkoły do Olsztyna i jednoczesne połączenie ze szkołą w Łodzi został rektorem Wyższej Szkoły Rolniczej w Olsztynie.

Wspierał dążenia do kolektywizacji wsi. W 1953 r. został mianowany podsekretarzem stanu w Ministerstwie Państwowych Gospodarstw Rolnych (był współpracownikiem m.in. kierującego ministerstwem PGR byłego szefa MBP Stanisława Radkiewicza).

Z rządu PRL został odwołany na fali ograniczonej destalinizacji w listopadzie 1957 r. Partia komunistyczna przesunęła go do pracy w Prezydium Centralnego Zarządu Kółek Rolniczych. Kiedy PZPR kończyła politykę „odwilży” M. Gotowiec został w grudniu 1959 r. mianowany przewodniczącym Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie (pełnił tę funkcję przez 12 lat aż do ostatniego roku przed śmiercią). Był zarazem członkiem Egzekutywy Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Olsztynie.

Od 1968 był zastępcą członka Komitetu Centralnego PZPR. Od 1971 r. był członkiem Centralnej Komisji Rewizyjnej PZPR. Od 1972 r. M. Gotowiec zasiadał w Sejmie PRL oraz był przewodniczącym Komitetu Wojewódzkiego Frontu Jedności Narodu w Olsztynie. Był także prezesem Zarządu Okręgowego koncesjonowanego ZBOWiD oraz prezesem Zarządu Wojewódzkiego Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Zmarł 19 października 1973 r. w Warszawie. Pogrzeb odbył się 24 października 1973 r. w Olsztynie.

Lokalna prasa informowała: „Umarł komunista”.

Źródło: <https://www.infoilawa.pl/aktualnosci/item/52407-dekomunizacja-w-ilawie-zmieni-sie-nazwa-tej-ulicy>